

SVETNIŠKI GODOVI IN MAŠNI NAMENI		OZNANILA
27. PON Sabina Avilska	18.h + starše Bašelj in Ivanka Benedik	Krščevanje bo na zahvalno nedeljo po sveti maši ob 10. uri. Priglasitev in priprava bo v ponedeljek, 3. novembra po maši.
28. TOR Simon in Juda Tadej	7.30 + Angelca Markun 19.h 3. venec sv. Uršule	
29. SRE Mihael Rua	18.h + Franc Sajovic	
30. ČET Marcel	18.h + Vinko Benedičič	Redni sestanek Župnijske Karitas bo v sredo, 29. oktobra po sveti maši.
31. PET Volbenk	18.h + Francka Naglič	K molitvi binkoštnih dvorane vabljene v četrtek, 30. oktobra ob 16.30. uri.
1. SOB VSI SVETI	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Franc Grašič 14.h molitev za rajne 17.30 rožni vencji za rajne	
2. NED Spomin vseh vernih rajnih.	8.h za žive in umrle župljane 10.h po papeževem namenu 18.h + za vse duše v vicah	Na prvi petek bom kot običajno obiskal ostarele in bolne po domovih.
3. PON Viktorin Ptujski	18.h + Jože in pokojne Žumer	V cerkvi je na voljo Sveča Karitas . Z darom za svečo pomagajte ljudem v stiski.
4. TOR Karel Boromejski	7.30 + družina Štular – Brezar	
5. SRE Zaharija in Elizabeta	18.h + Marija Mlaker, obl.	Na zahvalno nedeljo je prostovoljno darovanje za domačega župnika
6. ČET Lenart	18.h za duhovne poklice po maši molitvena ura, adoracija	V prvih osmih dneh novembra Cerkev naklanja popolni odpustek za obisk pokopališča in molitev za rajne. Pogoj je prejem zakramenta spovedi, obhajila, izpoved vere in molitev po namenu svetega očeta.
7. PET Engelbert	18.h + Niko Likozar, obl.	
8. SOB Gotfrid.	7.30 + Alojzij Likozar, 30. dan 18.h + Franc Remic	Na vse svete bo ob 14. uri bogoslužje v cerkvi, molitev za rajne in blagoslov grobov na pokopališču. Na verne duše bo blagoslov pokopališča in grobov po večerni maši ob 18. uri. Priložnost za spoved bo pred praznikom vseh svetih vsak dan od 17. ure do sv. maše in na vse svete zvečer med molitvijo rožnih vencev.
9. NED zahvalna nedelja	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Franc, Marija Debeljak, Anica Studen	
ŽUPNIJSKI URAD KOKRICA oblikovanje: M. Gašperlin odgovarja: Jože Klun, župnik tel. 204-5210, 040 520 995		Spletna stran: http://zupnija-kokrica.rkc.si/

Župnija svetega Lourenca

Župnijski list, leto XVII, številka 22

Kokrica 23.10.2014

ŽEGNANJSKA NEDELJA Obletnica posvetitve župnijske cerkve

Spominjamo se dneva, ko so se naši predniki, mnogi izmed vas pa ste to tudi doživeli, veselili posvetitve nove cerkve. Imeti svojo farno skupnost, imeti svojega župnika in imeti možnost za tvorno sodelovanje in oblikovanje duhovnega življenja v domačem kraju, je velika dobrina. Današnji dan izražamo hvaležnost vsem, ki so se za ustanovitev župnije trudili in cerkev zgradili. Naj jim Bog povrne. To pa ni le spomin, ampak tudi veselje nad vsem, kar je župnija v teh letih duhovno zgradila. Vsega tega ne bi bilo brez zavzetega in požrtvovalnega dela in molitve. Tega se mora zavedati tudi danes živeča generacija.

Listina, ki je vzdana v betonski kvader ob vhodu v cerkev, se sklepa s pomenljivimi besedami: **»Naj nova cerkev z božjim blagoslovom raste iz temelja in kmalu služi božji časti in dušnemu blagru kokrških faranov, ki si naj prizadevajo, da bodo poleg te zgradbe skrbno gradili tudi zgradbo lepega krščanskega farnega občestva.«**

Vsako zgradbo je potrebno, ko je dograjena, tudi obnavljati. To velja tudi za živo občestvo. To pa je zgrajeno iz vsakega posameznika. Temu je namenjen tudi župnijski misijon prihodnje leto. To dograjevanje se pričinja vedno pri posamezniku. Da se bo začelo kaj premikati, vas naprošam, pričnimo z delom danes. Pričnimo evangelizirati najprej sebe. Potem smemo upati, da bomo lahko tudi druge. S tem namenom imamo v molitvi za misijon lepe spodbude in prošnje: **»Poglobitev odnosa do svete maše in zakramentov, odpraviti malodušje in strah, zavzetost za sočloveka, vzgoja mladih za zvestobo Cerkvi, skrb za družino, dom in domovino.**

BOG TE LJUBI!

Bralci božje besede v nedeljo

2.11.2014 ob 8. uri:

1. berilo: Ljubo Tomažič
2. berilo: Mira Gale

2.11.2014 ob 10. uri:

1. berilo: Ana Štern
2. berilo: Vesna Rogl

9.11.2014 ob 8. uri

1. berilo: Janez Sajovic
2. berilo: Petra Tomažič

9.11.2014 ob 10. uri

1. berilo: Jera Sitar
2. berilo: Mojca Naglič

Nedeljska in praznična Božja beseda:

1.11.2014: VSI SVETI

***Blagor žalostnim, kajti
potolaženi bodo. (Mt 5,4)***

2.11.2014: Spomin vernih rajnih

***Pridite k meni vsi, ki ste
utrujeni in obteženi, in jaz
vam bom dal počitek. (Mt 11,28)***

9.11.2014: zahvalna nedelja

***Jezus jim je odgovoril in rekel:
'Podrite ta tempelj in v treh
dneh ga bom postavil.'
(Jn 2,19)***

VSI SVETI

Dragi pokojni, starši, bratje in sestre, obiskati želimo vaša tiha poslednja počivališča, slišati vaš nauk in prositi, prinesiti tudi tolažbo in pomoč. Sveta in koristna je misel moliti za rajne. Vašo osamljeno gomilo želimo okrasiti ne le s cvetjem, temveč z dobrimi deli. Vaše grobove želimo osvetliti ne le s časno lučjo, temveč s pravo lučjo vere in neugasljivo ljubeznijo. Nikoli vas ne bomo zapustili, na vas pozabili. S svojo ljubeznijo vam hočemo pomagati iz kraja časnih muk kvišku k cilju večne blaženosti, po katerem hrepenite. O, podajte nam torej iz nebes svoje roke naproti, zato da pridemo vsi k Očetu in da večno ostanemo pri njem. Amen.

bl. A. M. Slomšek

YOUCAT – katekizem za mlade

Zakaj verujemo v vstajenje 'mesa'?

Biblična beseda 'meso' označuje človeka v njegovi šibkosti in umrljivosti. Bog pa človekovega mesa nima za nekaj manjvrednega. V Jezusu Kristusu je sam sprejel 'meso', da bi odrešil ljudi. Bog ne odrešuje le človekovega duha; človeka odrešuje celotnega, s telesom in dušo. (KKC 988–991, 997–1001, 1015)

Bog nas je ustvaril s telesom (mesom) in dušo. Ob koncu sveta 'mesa', in še celo celotnega stvarstva, ne bo preprosto zavrnil kot staro igračo. Na 'poslednji dan' nas bo obudil v mesu – to pomeni: spremenjeni bomo, vendar se bomo počutili v svojem elementu. Tudi za Jezusa življenje v mesu ni bila le epizoda. Ko se je Vstali prikazal, so učenci videli njegove telesne brazgotine.

***Kristjani verujemo,
da bodo telesa umrlih vstala iz grobov.
Kaj bo s tistimi, ki so upepeljeni?***

Kratek odgovor se glasi: kristjani verujejo v vstajenje, kar je nekaj povsem drugega kot obujenje.

Naše staro telo po smrti razpade. Ob vstajenju ob koncu časov nam bo Bog dal novo, poveljčano telo, podobno telesu vstalega Jezusa. Po mišljenju teologov bo to telo večno in bo podoba čiste duše, zedinjene z Bogom. Primerno bo za življenje v nebesih v čisto drugačnem fizičnem redu.

Najsi bodo »nebesa« kar koli, gotovo niso na našem planetu! Če hočemo živeti v nebesih, potrebujemo nova »telesa«, ki si jih je zamislil Bog za življenje v povsem drugem okolju.

Jezus je dejal, da se moramo »znova roditi«, če hočemo vstopiti v Božje kraljestvo – potrebujemo čisto nov način življenja za novo območje bivanja. Seveda ni govoril samo o življenju po smrti, ampak tudi o življenju v novem občestvu, ki ga je prišel ustanoviti.

Življenje v tem občestvu pa ni omejeno na ta svet, zato je nebesko kraljestvo isto kot Božje kraljestvo. »Vstajenje« je tisti način, po katerem nas Bog spremeni.

Po Jezusovem vstajenju se je njegovo telo spremenilo. Prikazoval se je v zaklenjenih prostorih in skoraj istočasno so ga videli v

krajih, ki so bili med seboj zelo oddaljeni. Svojim učencem je zatrdil, da ni duhi, vendar pa očitno tudi ni bil »navado« človeško bitje. Ko se jim je prikazoval, ga v mnogih primerih sprva niso prepoznali, kmalu pa so bili popolnoma prepričani, da je on. Vse to se nam sklada s krščanskim verovanjem, da po smrti naša telesa razpadejo (»Prah si bil in v prah se povrneš!« beremo); novo, vstalo telo ni več vkleknjeno v prostor in čas, ni več podvrženo razpadanju, trpljenju in smrti – je telo za življenje v nebesih.

Za vsemogočnega Boga, ki nas kliče k novemu življenju, ni noben »problem« na kakšen način razpadejo naša zemeljska telesa (ali so pokopana ali so upepeljena ali uničena kako drugače). Pomembno je edino to, da moj duh – resnični »jaz« – spozna Boga in zaupa vanj, ko se vrne k njemu. Vera in zaupanje v Boga nam namreč odpirata povsem nov način življenja, ki ga bi naj živeli v nebesih.

Po: D. Winter, Kaj se zgodi po smrti?

Goreče sveče na grobovih

Sveča je svetilo z bogato simboliko: ko gori, porablja sama sebe, zato pomeni predano služenje drugim, nesebično ljubezen – mati »gori« in »izgori« za svojo družino. Sveče na grobovih so izraz naše hvaležnosti rajnim za vse, kar smo od njih prejeli, predstavljajo pa tudi naše molitve in prošnje, da naj bi jim svetila »večna luč«. Niko Kuret v Prazničnem letu Slovencev omenja, da so pri nas grobove krasili s cvetjem, mahom in svečami že proti koncu 19. stoletja. Modro pripominja, da se lepa navada krašenja grobov »danes razrašča v prazno bahavost«. Na grobovih je vedno več cvetja in celi kupi sveč, na žalost pa vedno manj hvaležne molitve in prošnje za rajne.